

PTUJSKI PERUTNINAR

325451

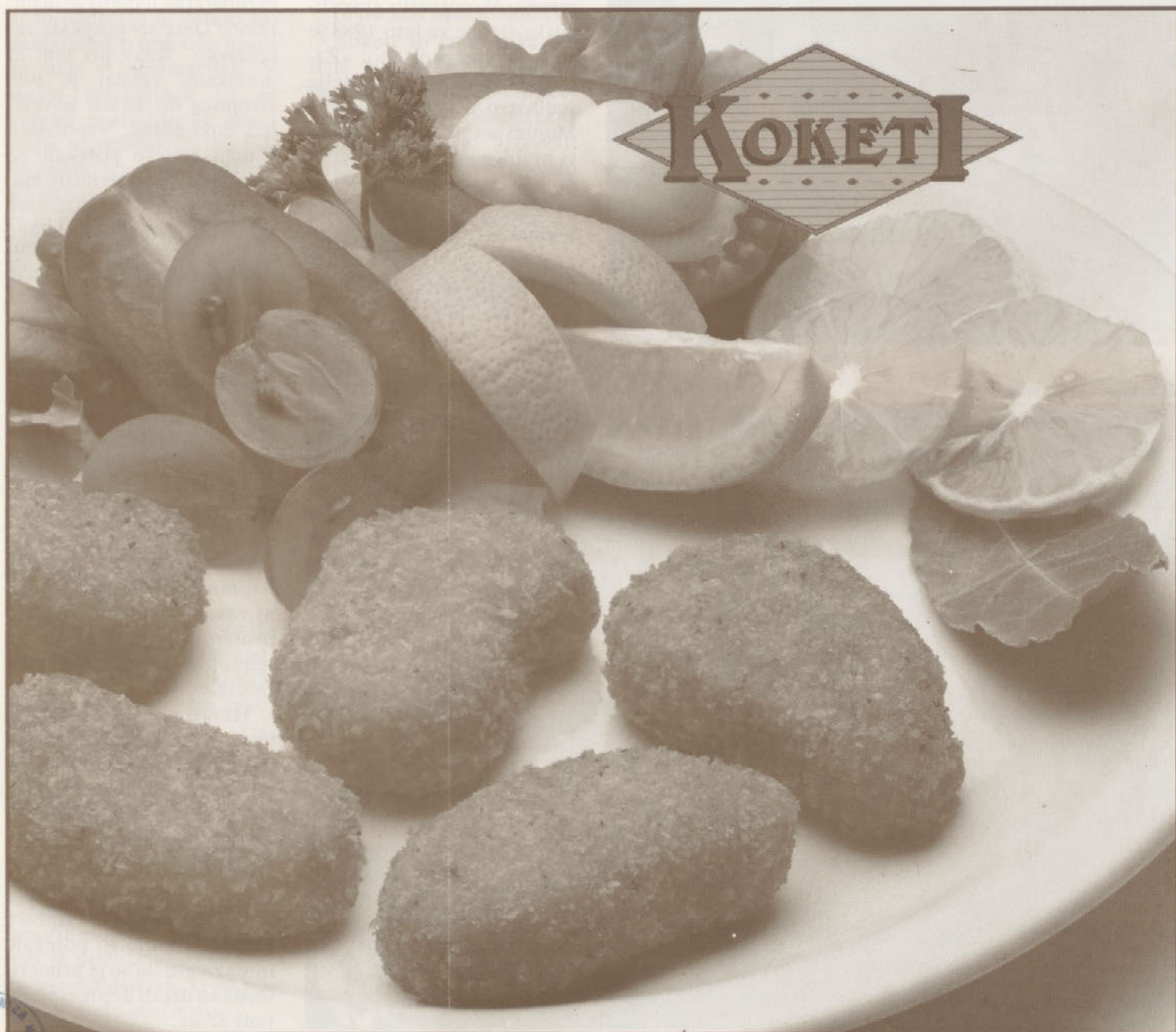
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINA PTUJ • LETO XIII. • ŠT. 6 • DECEMBER 1989

Ko se človek ozre v preteklost, ga navdaja zadovoljstvo ob vsem, kar smo dosegli v letu, ki je za nami. Za delo, ki ste ga vložili v uspehe preteklega leta, se vam iskreno zahvaljujem.

Ko pa se zazrem v bodočnost, pa vas pozivam k ustvarjalni enotnosti, saj nas čaka trdo leto v katerem uspehi ne bodo slučajni.

Uspešno novo leto 1990 si lahko zaželimo le ob kvalitetnem delu in modrem vodenju podjetja.

Zdravja vam želim, mnogo osebnega zadovoljstva!

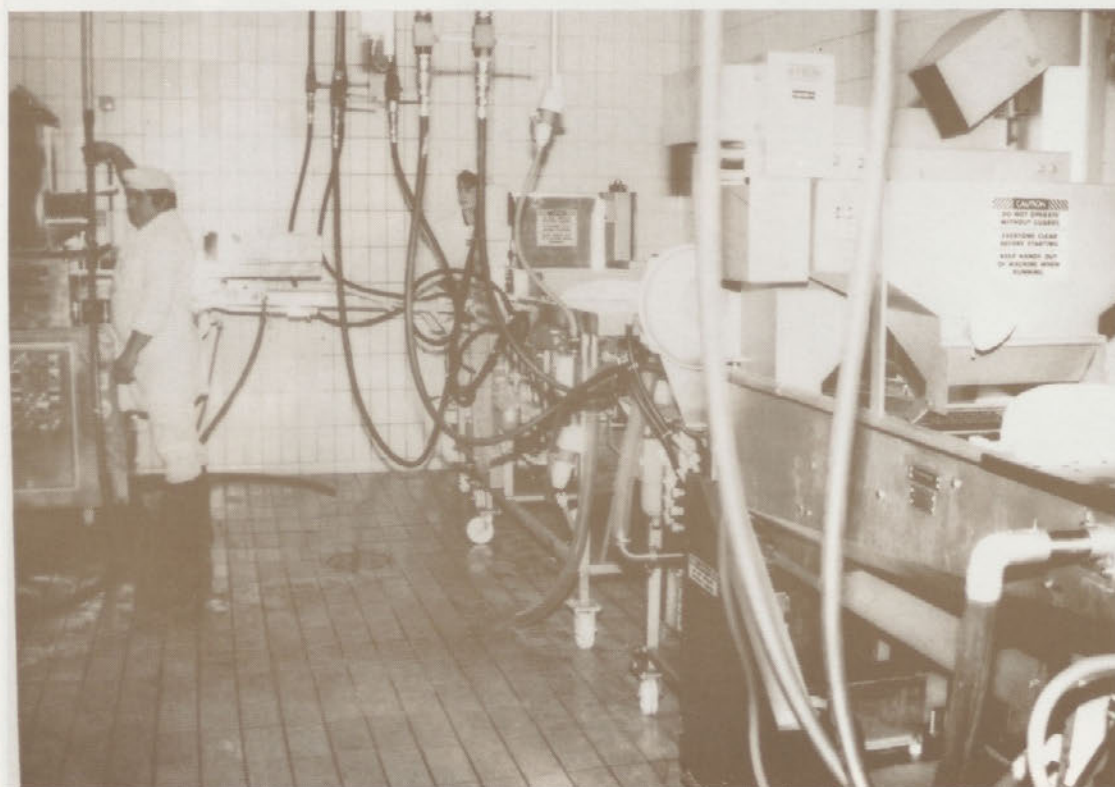
Zlati koketi — darilo

Montaža opreme za POM program in čiščenje

Dokončana linija programa

Veliko je bilo povedanega in tudi zapisanega o tem, kako pomembno je uvajati v proizvodni proces višje oblike obdelave perutninskega mesa, če želimo biti prisotni na tržiščih razvitega sveta. Vemo, da so minili časi, ko smo s ponosom razglašali, da smo največji proizvajalec perutninskega mesa v Jugoslaviji. Trg je neusmiljen in zato je potrebno iskati nenehno nove rešitve in uspešnejše oblike ponudbe. V Perutnini smo že lani začeli s pripravami na tako imenovani program POM (perutninsko oblikovano meso). V poročilu investicijske službe za leto 1988 je med drugim zapisano: »Zaradi zamude dobavitelja Jedinstvo Zagreb oziroma Monterja Čakovec pri dobavi pralnega stroja za povratno PVC embalažo smo šele v novembru namesto 15. septembra začeli z adaptacijami prostorov za POM. Prostore prejšnje pralnice smo lahko izpraznili šele, ko je bil montiran nov stroj v novih

prostorih pralnice. Uvozna oprema je že dobavljena. Gradbena dela bodo končana v marcu, nato bo sledila montaža opreme do konca junija, nakar bo možno pričeti s poskusno proizvodnjo.«

V začetku junija je bilo že vse nared za poskusni zagon, nakar pa je požar nad tem delom uničil napeljave in prostore. Začeti je bilo teba znova. Začela se je bitka s časom.

Potrebno je bilo sneti poškodovano strešno konstrukcijo, nadgraditi prostore za strojnico, zatem pa vgraditi raznovrstne napeljave in opremo. Dela so potekala intenzivno. Težav pri tem ni manjkalo, vendar je bila strojnica do konca novembra dokončana. Vzporedno s temi deli so potekale še mnoge druge aktivnosti, zlasti na področju raziskave tržišča in priprave ponudbe za nove proizvode.

V decembru so potekale aktivnosti okoli proizvoda. Montirali so opremo za pripravo mesa in linijsko opremo za proizvodnjo novih izdelkov, ki so jih poimenovali Koketi. Organizirali uvoz panade, ki jo dobivamo iz Amerike. Pridobiti je bilo treba dovoljenja za proizvodnjo, ki jih na osnovi Pravilnika o kvaliteti mesa in mesnih izdelkov izdala Zvezni zavod za standardizacijo proizvodov in Inštitut za tehnologijo mesa in mesnih izdelkov.

Hkrati s tem so delali laboratorijske vzorce in jih preizkušali. Tik pred zagonom pa so v PE Predelava sestavili in usposobili skupino 25 delavcev, ki bodo delali v proizvodnji koketov. V glavnem so to kvalificirani in strokovni delavci. Priprave na proizvodnjo so potekale intenzivno, saj se je primerilo, da so delali neprekinjeno tudi 32 ur.

za novo leto 1990

Poskusni zagon je opravljen. Sedaj odpravljajo le še nekatere pomanjkljivosti, ki so se pokazale med poskusnim zagonom. »Potrebno je poudariti, da je bil v pripravi zagona velik prispevek strojne in tehnološke službe na Mesni industriji,« je še dejal direktor PE Predelava Franjo Čelan.

Po novoletnih praznikih bo proizvodnja KOKETOV torej stekla. V to skupino spadajo: zlati piščančji medaljoni, zlati piščančji zrezki in pikantni piščančji ocvrtki. Seveda pa bo potrebno vse te proizvode ponuditi kupcem – potrošnikom. Tudi to področje ni ostalo zanemarjeno, o tem smo pisali že maja v Informacijah. V službi marketinga so se krepko potrudili, še zlasti vodja marketing službe Edi Stropnik. Na voljo je ustrezna embalaža okusnega videza in z vsemi potrebnimi informacijami o sestavi in pripravi posameznega od izdelkov. To pa ni vse, da bi potrošnike opozorili na nove kakovostne izdelke je pripravljen odličen prospekt, ki kupca seznani z izdelki, kako jih pripravimo, in s prižadevanji Perutnine za čim višjo kakovost proizvodov. Pripravljen je tudi propagandni material, vse skupaj pa je strokovno oblikoval oblikovalec Studia Marketing Egon Bavčer.

Pripravljen je tudi že televizijsko in radijsko sporočilo. Z novimi izdelki KOKETI pa so se že seznanili predstavniki prodajnih skladšč in predstavništva Perutnine z vse Jugoslavije, na prednovoletnem srečanju, ki je bilo 22. decembra.

Pohvale so tu, in kaj so torej KOKETI?

KOKETI so že pripravljene in globoko zamrznjene jedi iz piščančjega mesa – enostavna osnova, ki pa ponuja nešteto možnosti.

Bogastvo uporabljenih sestavin, začimb in dodatkov, pa različne velikosti, oblike in načini priprave nam omogočajo, da s KOKETI sestavimo raznolik in bogat jedilnik.

Za začetek vam predstavljamo tri različice:

- zlate piščančje medaljone iz piščančjega fileja,
- zlate piščančje zrezke iz grobo mletega belega mesa in
- pikantne piščančje ocvrtke iz mletega piščančjega mesa.

Vsi so obdani z zlato-rumeno hrustljivo panado.

In od kod ime KOKETI?

Koketi so izpeljanka besede koketirati. Koketirati pa med drugim pomeni, kot navaja Slovar slovenskega knjižnega jezika: »Izražati naklonjenost, simpatijo do česa sploh.« Isti vir ponuja prisposobo: »Koketirati z mislijo na uspeh.«

Koketirajmo torej z našimi ZLATIMI KOKETI. Pa dober tek! Urednik

Dokončno čiščenje pred začetkom proizvodnje

Prvi zlati koketi so prišli s traku ...

... in so pripravljeni za prodajo

Predstavljamo novega kooperanta

**Spomladi so vhlevili prve brojlerje
Perutnine Ptuj, trenutno pa oskrbujejo
četrti turnus s 108.000 piščanci**

Nad Hajnskim, prijetnim naseljem blizu Mestinja, se razprostira šest vzrejnih objektov farma Hajnsko. Precej dolg naslov ima ta delovna enota in sicer: Sozd Hmezad Žalec, DO Hram Šmarje pri Jelšah, TOZD Kmetijstvo, enota farma Hajnsko. Kljub kompliciranemu naslovu, kakršnih smo do nedavna bili vajeni povsod, se na farmi trudijo, da ne bi komplicirali, marveč delali, kot zatrjuje vodja enote. Farma je bila zgrajena za rejo kokoši nesnic valilnih jajc. Takrat je bila ta enota kooperant Jate iz Zaloga. Ker pa Jata ni bila več zainteresirana za proizvodnjo valilnih jajc na tej farmi so kasneje zredili še dve skupini jarčk — nesnic. Tudi za te je splahnel interes, zato so začeli iskati možnosti, kako funkcionalno in racionalno izkoristiti skoraj nove objekte.

Po dolgotrajnih razgovorih in iskanju optimalne rešitve, je prišlo do dogovora, da ta enota postane kooperant Perutnine Ptuj. Spomladi so vhlevili prve brojlerje, trenutno pa oskrbujejo četrti turnus s po 108.000 piščancev za Perutnino Ptuj.

Vodja farma Hajnsko je mlad farmacevtski tehnik Aleksander

SVETELŠEK. Aleksander je Hmezadov štipendist in je tik pred diplomom na Višji kmetijski šoli. Ker so bili objekti grajeni za nesnice, jih je bilo potrebno najprej preurediti. Vodja farma pravi, da s preureditvijo ni bilo posebnih težav. Vso opremo, ki jo je bilo možno uporabiti pri reji brojlerjev so zadržali, zamenjali so le tisto, ki ni ustrezala za brojlersko rejo. V glavnem je to krmilni sistem, povečano število napajalnikov, vgraditev pregrad in okenskih loput za zračenje. Največja težava je v tem, da so objekti višji od tistih, ki so namenjeni brojlerski reji, zato je za ogrevanje potrebno več kurjave.

Reči je treba, da se mladi strokovnjak dobro znajde pri svojem delu. To kažejo dobri rezultati, ki jih dosegajo. Sam tako pravi: »Trije zrejeni turnusi so premalo, da bi človek lahko objektivno ocenjeval uspešnost. Pri delu se skušam ravnati čim bolj po priporočilih strokovne službe Perutnine. Vsak nasvet poskušam dosledno, zlasti pa pravočasno realizirati. Vsekakor pa k temu prispeva tudi sedanja kadrovska zasedba in organizacija dela. Kljub temu, da je pri reji brojlerjev veliko hitrejši

Vzrejni objekti na farmi Hajnsko

tempo, ki zahteva v veliko krajših časovnih presledkih čiščenje objektov in vhlevljanje, kot je to primer pri nesnicah, nas dela sedaj precej manj, kot nas je bilo prej.«

Na farmi dela sedaj le šest delavcev. Ker se je vodja farma zavedal tega, da bo potrebno krepko prijeti, se je z vsemi predhodno pogovoril o vsem, kar pričakuje od njih in tudi o nagrajevanju. Seveda so imeli možnost izbirati, saj je bilo vsem zagotovljeno delo v TOZD Kmetijstvo ali drugih enotah Hmezada. Teh šest delavcev opravi večino dela. Drugi jim pomagajo le pri iznosu opreme in nastiljanju. V glavnem so to delavci TOZD Kme-

tijstvo. Remont opravijo v glavnem sami, zaradi kakovosti dela in doslednejšega odnosa do opreme. Med remontom delajo tudi ob sobotah in nedeljah in to po 11 ur na dan. Aleksander pravi, da še noben mesec ni bil na farmi manj kot 220 ur.

Nagrajevanje imajo urejeno na osnovi uspešnosti. Upoštevajo prirastek, mortaliteto in konverzijo. V doglednem času pa bodo upoštevali še delovni čas (število opravljenih ur) in prihranek pri drugih stroških.

Vodja farma na Hajnskem je zadovoljen, da je povsod v Perutnini naletel na razumevanje in da je podjetje v primeru potrebe hitro reagiralo. Izredno je zadovoljen s sodelovanjem z vsemi strokovnimi službami PP. Le pri izhlevljanju se včasih kaj zatakne, vendar je prepričan, da se bo tudi to uredilo. »Sicer pa so tudi pri nas še spodrsaljki in če drug drugemu prisluhnemo uspeh ne more izostati,« je približno sogovornik.

Na pragu novega leta sogovornik takole razmišlja.

Kar se gospodarstva tiče, bo 1990. leto nedvomno zelo nemirno. Najbrž je prišel čas, ko bo obstoj podjetja odvisen od doseženih delovnih uspehov. Če se delavci tega zavedajo, se bo sleherni trudil za obstoj lastnega podjetja, saj mu bo le tako zagotovljeno delo in dohodek.

Kar se naše enote tiče menim, da nekih hujših pretresov ne bi smelo biti. Pričakovanja so dosti logična. Želimo, da bi bilo sodelovanje s Perutnino obojestransko uspešno — tudi finančno — in da bi na koncu leta lahko rekli, da je bil dosežen optimalni rezultat. Seveda se želje nanašajo tudi na osebne dohodke. Upam namreč, da se bodo ravnali po doseženih rezultatih. L.C.

Pogled na kompleks farme

Na XVI. posvetovanju o planiranju, katerega sva se udeležila, je bilo govora o strateškem planiranju, podjetništvu in o vse bolj aktualni Evropi 92.

Predavatelji so glede planiranja imeli enotno mnenje. Tudi v današnjem sodobnem svetu, kjer ni zakonodaje o planiranju, podjetja katerim je cilj poslovno razvojna politika ne zanemarljavo načrtovanja. Nasprotno. Brez zastavljenih ciljev in načrtov za prihodnost ni uspešnega poslovanja in razvoja.

imajo 80-letno tradicijo podjetništva. Pri nas je podjetništvo na samem začetku, zato bo potrebno uveljavljati moderno inovativno podjetništvo, ki temelji na inovaciji, sodobnih metodah poslovanja in tveganju.

Kaj storiti za Evropo 92? Je to vprašanje, katero v današnjem poslovnem svetu vedno bolj postavljamo v ospredje? Veliko je bilo povedanega glede tega kakšno je stanje v Jugoslaviji in Sloveniji. Kaj je treba narediti, da bi se Jugoslavija vsaj pri-

XVI. posvetovanje o planiranju

Kako poteka izvedba strateškega planiranja in letnega plana na zahodu smo izvedeli od strokovnjaka mednarodne založniške družbe Wolters Kluwer iz Nizozemske. Na zahodu je planiranje v funkciji menežerjev in planerji so pri tem v vlogi svetovalcev in koordinatorjev. Plani so realnejši in kvalitetnejši, kajti timi, ki si zastavljajo plane se zavedajo, kaj pomeni napačno zastavljena strategija v pogojih tržnega gospodarjenja.

Tema posvetovanja je bila tudi podjetništvo ter stanje tega pri nas. Bistvenih kvalitativnih sprememb na tem področju ni. Država bi se morala obnašati kot podjetnik, ne pa kot zavora k hitrejšemu napredku. Obstaja še vrsta nerazčiščenih vprašanj kot so: odpiranje trgov, draga država (davki), nerealna finančna politika, pomanjkanje usposobljenih kadrov, slaba obveščenost, prepozno reagiranje...

Povedano je bilo, da je zaradi protikapitalističnih in protipodjetniških konceptov podjetnost pri nas v dveh ali treh generacijah takorekoč izginila. V ZDA

bližala, če že ne vključila v enotno evropsko gospodarsko integracijo. Sprejemati bi morali svetovne kriterije gospodarjenja, optimizirati naš razvoj glede na stanje v evropskem in svetovnem gospodarstvu, ne pa, da se zapiramo v izolirani Jugoslovanski gospodarski sistem. Država bi naj bila tista, ki bi podjetjem odpravljala ovire pri konkretnih gospodarskih rezultatih (konkreten uvoz, izvoz, skupna proizvodnja).

»Če želimo v Evropo se bo potrebno vključevati v sodobno ekonomijo, preiti bo potrebno od fizičnega dela na znanje, od monopola partije v pravno družbo, od lažne enotnosti do različnosti, od političnega na strokovno odločanje«, je bil zaključek enega izmed predavateljev. Posvetovanje je bilo zanimivo, saj se v današnjem dinamičnem svetu dogajajo spremembe s katerimi bi morali biti vsi bolj seznanjeni, če želimo spremeniti miselnost zaposlenih in se vsi skupaj usmeriti k hitrejšemu razvoju podjetništva.

Franci Ber, Vesna Jančič

Janez Murko osemdesetletnik

V teh dneh je Janez Murko slavil pomembni življenjski jubilej 80-letnico življenja. Rodil se je 22. decembra v 7-članski viničarski družini na Mestnem vrhu nad Grajeno.

Osnovno šolo je obiskoval v Ptuj, šolanja pa ni mogel nadaljevati, saj je na mali kmetiji bilo denarja komaj za preživetje.

Vojsko je služil v Prizrenu, od koder ima samo lepe spomine. Ko pa se je vrnil od vojakov, je iskal delo, a ga ni mogel nikjer dobiti. Edini izhod iz njegove stiske je bil, da se je vpisal v žandarmerijsko šolo v Čurugu v Vojvodini, ki jo je tudi uspešno končal.

Po končani šoli je končno dobil službo žandarma na Tezmem pri Mariboru. V Mariboru se je leta 1943 tudi poročil, v zakonu pa sta se mu rodila sin in hčerka.

Po osvoboditvi je leta 1946 dobil službo v takratni Perutnini Ptuj, kjer je bil najprej skladiščnik. Po prihodu Tomažiča za direktorja je postal vodja klavnice, kjer je bil do leta 1963. Nadaljeval pa je kot skladiščnik na farmi Breg, kjer je delal do upokojitve leta 1968.

Svoje delo je vedno opravljal z veseljem in z zadovoljstvom, čeprav so bili sprva zaradi primitivne opremljenosti delovni pogoji zelo težki, nekateri delavci, ki so se zaposlili, pa niso imeli ravno razvitih delovnih navad.

Ko je Murko prišel v Perutnino je bilo samo 20 redno zaposlenih, le v glavni sezoni jih je bilo tudi do 150, v glavnem žensk.

Perutnina Ptuj je bila takrat predvsem izvozno usmerjena. Murko se dobro spominja, da so v sezoni izvozili samo jaje 138 vagonov in to v ZRN, Švico in Italijo. Poleg jajc so izvažali tudi za-

klane purane, race, goske in divjačino. Reklamacij niso imeli, saj je nad kvaliteto izdelkov bdela strogi veterinarski inšpektor Aleš Lešnik.

V sezoni je trajalo delo po ves dan, tudi ob sobotah in nedeljah. Sam Murko je moral prihajati na delo ob 4. uri zjutraj, domov pa se je vračal večkrat tudi pozno ponoči. Za delo preko rednega delovnega časa ni prejemal nagrade.

V jesenskem času je Perutnina na veliko odkupovala purane. Ker niso imeli zanje dovolj kletk, so jih puščali preko noči kar na dvorišču. Nekega dne so popoldne pripeljali na dvorišče za potrebe podjetja kup belega poljčanskega peska, ki pa je preko noči izginil do zadnjega zrna. Šele pri zakolu puranov so ugotovili, da so ga ti čez noč vsega požrli.

Nasploh pa se Murko časov, ko je še delal v Perutnini, z veseljem spominja. Pravi, da so z vsem zelo »šparali«. Nasploh se je tista leta povsod še bolj »šparalo« kot se sedaj. Z veseljem se spominja tudi pridnih in dobrih sodelavcev, zlasti še Svenškove Ljudmile in Marije Berkove, ki sta bili vzorni predelavki.

Prav tako pove, da je bilo v tistem času povsod več discipline in poslušnosti, pa tudi to doda: Dokler je bil Tito, nam je šlo dobro.

Za uspešno in požrtvovalno delo v Perutnini je Murko prejel Medaljo dela, na katero je še posebej ponosen.

Ob njegovih 80-letnici življenja mu v imenu upokojencev Perutnine iskreno čestitamo in želimo obilo trdnega zdravja in še mnogo srečnih let življenja!

Izvršni odbor Kluba upokojencev

Delo pri montaži opreme v klavnici

Krvodajalci!

Prvi krvodajalski akciji v letu 1990 bosta 9. januarja in 8. marca 1990

Vabimo vas k sodelovanju

»Mama, rad bi tiste klobase, ki jih v reklami prinese petelin v košu!«

KOKO na vseh koncih sveta

Petelin Koko, katerega je Tinček Ivanuša naučil mnogih veščin, je postal prava televizijska zvezda. O tem pričajo mnoga pisma in telefonski klici, naslovljeni avtorju posrečenih televizijskih reklam in Perutnini. V jesenskem času, ko smo ponovno videvali reklamo s »šolanim« petelinom, je precej sodelavcev spraševalo, kako uspe Tinček spraviti petelina k poslušnosti; če so resnični posnetki ali montaža, in še mnogokaj. Da bi izvedeli kar največ o tem kako je Koko postal »igralec«, sem se pogovarjal z njegovim učiteljem, avtorjem in snemalcem reklame.

Tinček, mnogo sodelavci, pa tudi drugi, ki so videli reklamo z vašim petelinom, sprašujejo vse mogoče. Razložite prosim, kako ste prišli na to idejo?

Res je. Ideja. Brez ideje ni izdelka in tudi ne napredka. Do ideje, da bi posnel reklamo z živaljo me je privedlo dejstvo, da sem veliko snemal živali. To opravilo je zelo zanimivo, zahteva

pa veliko časa, potrpljenja in živcev. Ko sem tako ure in ure čakal in velikokrat prezebal, da sem napravil ustrezen kader, sem razmišljal o mnogočem. Ob razmišljanju, da bi poskušal kakšno žival naučiti opravljati določeno nalogo sem se spomnil petelina. Dva razloga sta bila za to. Perutnina s svojim razvojem je vsekakor med najpomembnejšimi firmami pri nas, zato ni čudno, da sem se takoj spomnil na Perutnino. Drugi razlog je, da kokoš velja za prispodobo neumnosti, jaz pa sem trmasti in sem hotel dokazati, da je tudi neumno kokoš možno česa naučiti. Za petelina sem se odločil zato, ker predstavlja moškost in moč, vzvišenost, energijo in ponos kot kolektiv Perutnine.

Uspeh vaše vztrajnosti je očiten, toda koliko truda, potrpljenja in živcev je bilo potrebno, da je »ciciban« opravil izpit in postal »filmski igralec«?

Joj, to je dolga štorija. Pa tudi dolgotrajno delo. Okoli tri me-

sece se moraš vsak dan vsaj 3–4 ure pogovarjati z živaljo, da si zapomni glas učitelja in svoje ime. Torej, da se začne odzivati na ime. Zaradi enostavnosti in zvočnosti sem mu dal ime Koko. Ciciban je torej postal že pionir.

V tem času se je privajal prenašati bremena, za kar potrebuje kakšna dva meseca, naslednje tri mesece pa je potrebno za to, da se nauči nositi bremena ali vleči vprego na ukaz. Šele takrat lahko začnem poskusno snemati.

Za vsako naslednjo nalogo je potrebno nadaljnje tri mesece ali še več potrpežljivega in naporega dela. Celo leto torej delaš, da na koncu posnameš eno ali dve nekajsekundni reklami. Kakšne živce moraš imeti za tako delo rajši ne govorim. Najbolj naporno je, dokler ne spoznaš osebnosti živali. Da, prav ste slišali. Petelin ima svojo osebnost – karakter. In po štiriletnem delu s petelini si upam trditi, da imajo petelini provenience Arbo Acrec boljše psihofizične lastnosti od Hubbardovih. Več zdržijo in manj so agresivni.

Kaj vse se je že naučil vaš »študent«?

Veliko. Prenašati koš z različnimi bremenami, od jajc, piščančkov, klobas in drugih bremen. Vleče voz z enakimi bremenami in to po dvorišču, parku, v gozdu ali na ulici. Tudi kazen plačati miličniku se je naučil, ko je naredil prekršek. Da bi gospodinjam lahko svetoval, kateri perutinski izdelki so najboljši, se je naučil tudi telefonirati. Naučiti ga tele-

PE TOVARNA KRMIL

Began Franc
Bombek Mlan
Zobič Anica

PE STARŠI

Pavlinič Julijana
Krajnc Zinka
Ramot Berta

PE BROJLERJI

Babusek Barnko

PE PERUTNINSKA KLAVNICA

Hliš Anton
Čeh Berta
Novak Anica
Veisbaher Marija
Peršuh Angela
Živič Terezija

PE PREDELAVA

Matjašič Karl

PE SERVIS

Kolarič Fefka
Rogina Berta

PR PROMET

Brglez Adolf
Kojc Karel

PE TRGOVINA

Kostanjevec Terezija
Turk Jožica
Iljevec Vinko
Obran Alojz (prod. sklad. Lj)

PE PTUJSKA TISKARNA

Polajžer Jože
Rozman Blaž
Brkič Anica
Brunčič Marjeta
Klasinc Edi

DIREKCIJA

Mlakar Martin
Cajmko Lojze
Hajduk Magda

fonirati, to je bilo najtežje. Ne morete si misliti koliko časa in živcev je šlo za to.

No, sedaj ko je zima, se je naučil vleči sanke, trenutno pa se uči smučati. Škoda, da je pobralo sneg in ne moreva nadaljevati s smučarsko šolo. Toliko sva že poskusila, da sem preprečan v uspeh. V naslednjih mesecih bo na Elanovih smučeh in v Alpininih čevljih začel dosegati prve rezultate. Seveda je vprašanje, kdaj se bo postavil ob bok Križaju.

Rekli ste, da ste veliko snemali živali. Zakaj prav živali?

Zakaj? Izhajam iz kmečkega okolja in vedno sem imel rad živali. Takrat v glavnem domače, vendar tudi divje. Kasneje sem se izučil se televizijskega mehanika, z razvojem tehnike pa se mi je ponudila možnost snemanja in tako sem začel. Kakih deset let je tega. Snemal sem razne stvari, od lepote Ptujca, življenja Haložanov, do obrti in še mnogo kaj. Najbolj pa me je privlačevalo snemanje živali. Za to sem imel razlog. Druge stvari opaziš, odkriješ, jih pripraviš in posnameš. Pri živalih je to opravilo veliko zahtevnejše. Najprej je snemanje časovno omejeno. Ne moreš recimo štorklje posneti pozimi. Ne moreš tudi plahe srnice povabiti, naj pozira. Glejte, jaz nisem želel posneti neke živali slučajno, posneti sem želel življenjski cikel – ritual življenja neke živalske vrste. To pa je zelo težko. Veliko se moraš naučiti o živalih. Pri tem so mi poleg literature veliko pomagali prijazni lovci. Živim se je potrebno vedeti približati, spoznati njihove navade in aktivnosti skozi vse leto. Skoraj vse živali imajo svojo ustaljeno »uro«, ko nekaj počne. Dogajalo se tudi, da sem pri mrazu 15 stopinj pod ničlo čepel na drevesu in čakal na nekaj trenutkov snemanja. V teh letih

sem posnel tudi nekaj nepovljivih prizorov.

Vidite, prav to, zahtevnost takšnega snemanja, torej doseči tisto, kar se ne da na lahek način, to je tisto, kar me je motiviralo in mi dajalo elan, da sem vztrajal. To pa uspeš le, če te žene resnična ljubezen do narave, potrebna pa je tudi velika mera trme in resnične radovednosti, da uspeš.

Katere živali vam je uspelo doslej posneti, in koliko časa ste za to potrebovali?

Snemam deset vrst divjih živali in sicer: srno, divjega zajca, lisico, veverico, fazana, štokljo, galeba, raco mlakarico, goloba grivarja in kosa. Sedem let je trajalo snemanje, da imam zaključen življenjski cikel šestih živalskih vrst. Pri drugih snemanje nadaljujem. Koliko tisočev ur sem za to porabil, bi težko izračunal. Je pa bilo potrebno ogromno časa in snemati ob vseh mogočih vremenskih razmerah.

Pa se takšno naprezanje splača?

Kje pa! Plačati realno takega dela ni mogoče. Če si zanesenjak, na sebe pozabiš. Mnogi so mi rekli, da sem čudak, nekateri celo, da nisem normalen. Navsezadnje mi je v veliko zadoščenje to, da se za moje filme zanimajo že neka-tere televizijske hiše v Jugoslaviji in v tujini. Celotno švicarski otroci so se naučili: »Dobro dan Koko.«

Kako pa vaši načrti za naprej?

S Kokotom nameravam nadaljevati. Imam še veliko zamisli.

Imam pa strašno idejo. Narediti spot z lisico, ki bi jo zdresiral. Lisica je simbol zvitosti, ponosa in inteligence in prav zato si želim, da bi jo prelisičil.

Vsekakor mu to želimo tudi mi! L. C.

Krvodajalstvo je vsekakor ena izmed najbolj humanih dejavnosti človeštva. Iz dneva v dan je več nesreč in bolezni, ki ogrožajo človeku življenje. Velikokrat pa lahko ohrani zdravje ali reši življenje darovana kri zdravega človeka. Rdeči križ zato organizirano skrbi za krvodajalstvo. Tudi Perutnina je vključena v ta prizadevanja.

Do leta 1981 so delavci Perutnine sodelovali v krvodajalskih akcijah bolj posamično. Od leta 1981 dalje pa so v našem kolektivu organizirane samostojne akcije ali v sodelovanju s katerim od ptujskih kolektivov. Krvodajalstvo je naraščalo v našem kolektivu do leta 1985, ko je bilo zabeleženo preko 150 odvzemov. Od takrat dalje ta humana dejavnost nenehno upada. Ker ne vidimo razloga za tako stanje, smo v junjski številki Perutninarja objavili intervju z dr. Jožico Vrečko, vodjo transfuzijskega oddelka, ki je bralce seznanila s prednostmi, povezanimi z darovanjem življenjske tekočine.

Darovalci so namreč ob vsakem darovanju zdravniško pregledani, istočasno pa se opravi podrobna analiza krvne slike, zlasti na vse bolezni, ki se prenašajo s krvjo, všteti AIDS. Udeležba Perutninarjev se je v nadaljnjih dveh akcijah sicer povečala, vendar ne toliko, da bi lahko bili zadovoljni. Morebiti je temu botrovalo dejstvo, da se vsi, ki bi želeli darovati svojo življenjsko tekočino niso mogli odzvati na akcijo, zaradi prevelikega izpada pri delu v posamezni proizvodni enoti. Znano namreč je, da ima krvodajalec na dan darovanja krvi plačan dela prosti dan. Akcije pa so bile le tri do štiri letno. To je bil razlog, da smo se z vodstvom Rdečega križa dogovorili, naj bodo akcije vsaki drugi mesec. Skupine bodo tako sicer manj številne, vendar se bodo imele možnost vključiti v akcije vsi, ki to želijo, oziroma so

pripravljeni s svojim plemenitim dejanjem po-magati sočloveku.

Naslednji krvodajalski akciji za delavce Perutnine bosta 9. januarja in 6. marca 1990. Pričakujemo, da se boste na akciji odzvali vsi, ki se boste takrat dobro počutili in boste imeli možnost glede na delovne obveznosti. S seboj pa povabite svoje sodelavce, ki so zdravi in pripravljeni sodelovati v tej humani dejavnosti.

O vsem s področja krvodajalstva vas bomo sproti seznanjali.

Tokrat objavljamo imena darovalcev, ki so sodelovali v zadnjih dveh akcijah.

Dne 8. 8. 1989

1. Gavez Ivan
2. Zagoršek Stanko
3. Hojnik Zlatko
4. Pernat Stanko
5. Cajmko Lojze
6. Toplak Janja
7. Osterc Jožica
8. Vrtič Marjan
9. Zupanič Vlado
10. Travninar Milan
11. Cigula Janez
12. Ogrizek Mira
13. Maruh Nevenka
14. Grujič Natalija
15. Merc Janez
16. Štegar Edvard

Dne 28. 11. 1989

1. Zamuda Zvonko
2. Gajšek Dragica
3. Hojnik Zlatko
4. Merc Zvonimir
5. Zagoršek Vladimir
6. Zagoršek Stanko
7. Karo Ivan
8. Emeršič Boža
9. Zupanič Vlado
10. Čuš Pavla
11. Lacko Boris
12. Pukšič Mirko
13. Nimac Vinko
14. Brec Martin
15. Cajmko Lojze
16. Krstič Ratko
17. Travninar Milan
18. Vrtič Marjan

ZAHVALI

Ob mnogo prerani izgubi dragega očeta in tasta

JANEZA GAJSERJA

se iskreno zahvaljujem za darovano cvetje sindikatu in sodelavcem. Še posebej se zahvaljujem vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Sin Jani in snaha Ida

Ob boleči izgubi drage matere

ROZALIJE MAJHEN

se iskreno zahvaljujem sindikalni organizaciji za cvetje, sodelavcem za pomoč, še zlasti pa vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Martin in hčerka Dragica

Branko je bil več kot prijatelj

V četrtek, 16. novembra je bilo, ko smo dobili vest: »Branko Meglič se je ponesrečil.« Vsi smo upali in zaupali medicinski znanosti ter verjeli, da bo kmalu spet med nami. Zmotili smo se. Branku ni mogel nihče več pomagati. Smrt, ta kruta in sebična sprememba življenja, mu je presekala pot, ki je hitel v službo.

Le 21 let je minilo odkar je pri Megličevih v Moškanjcih mala Valerija dobila bratca Branka. Svojo rano mladost je preživel v toplem družinskem gnezdecu. Pri 16 letih se je leta 1984 zaposlil v Perutnini. V predelavi je dobil delo.

Po odsluženi vojaščini se je vrnil v svoj kolektiv, med prijatelje, sodelavce. Bil je skromen in prizadeven delavec. Toliko energije je vložil v delovno organizacijo, v kateri in s katero je živel. Vsi smo ga spoštovali in imeli radi. Tudi izvoljenko Valerijo si je našel v svoji delovni sredini.

Poln zanosa in pričakovanj je načrtoval novo družino, vendar je bila kruta usoda močnejša od njegovih želja in močne volje do življenja in poštenega dela. Tragično je omahnil v prometni nesreči. Preveč boleče je, da bi lahko razumeli, kako se je mogla usoda na tako krut način poigrati in v cvetu mladosti iztrgati sina, brata in zaročenca, nam v Perutnini pa nepozabnega sodelavca in prijatelja.

Tiho smo se od njega poslovili na pokopališču v Gorišnici, vendar bo ostal v naših srcih in spominu.

Sodelavci

Ugasnilo je življenje Janeza Verdena

Tako ponosni smo bili, ko smo februarja stisnili roko in čestitali Janezu Verdenu za njegov visoki jubilej 80-letnico. Bili smo srečni, ko nas je sprejel tako čil in krepak. Dolgo smo z njim prijetno kramljali in tako je nastal prispevek, ki ga je Perutninar objavil meseca marca. Ko smo odhajali, smo mu zaželeli trdnega zdravja še na mnoga leta in smo v to tudi verjeli.

Vse leto je prihajal na sestanke Kluba upokojencev PP, kjer je bil član nadzornega odbora. Tudi drugih aktivnosti se je rad udeležil, če je le mogel. Prav zato je bila toliko bolj nedoumljiva vest, da je 21. decembra umrl. K poslednjemu počitku je omahnil ravno tisti dan, ko smo se upokojenci Perutnine zbrali na vsakoletnem srečanju ob novem letu. Namesto, da bi mu prijateljsko stisnili roko in zaželeli sreče, smo se poklonili njegovemu spominu.

Izgubili smo sodelavca iz mlajših let, izgubili smo delavnega člana kluba in prijatelja. Da,

prijatelja. Ko smo še redno delali v kolektivu smo se mnogi učili od njega. In imeli smo se kaj naučiti. Bil je najstarejši delavec sedanje Perutnine, ki se je že leta 1934 zaposlil pri takratni lastnici tega podjetja. Ne le, da je imel veliko delovnih izkušenj, veliko in neprecenljivo je bilo njegovo splošno in strokovno znanje. Janez Verden pa je rad nesebično pomagal vsakemu, ki mu je njegov nasvet bil potreben.

Tudi kasneje, ko je užival svoj zasluženi pokoj, ga je marsikateri mladi strokovnjak rad prosil za nasvet ali pomoč.

»Človek se mora do smrti učiti,« je vedno poudarjal in to je bila njegova življenjska resnica. Knjige so bile vedno njegove prijateljice. Znan je bil kot navdušen filatelista, največkrat pa smo ga našli na vrtu med cveticami. In takšnega bomo Janeza Verdena ohranili v trajnem spominu.

Delavci in upokojenci Perutnine

Zahvala

Ob tragični, nedoumljivi smrti ljubljenega sina, brata in zaročenca

Branka Megliča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam lajšali bolečino s tolažbo, poslovnim cvetjem in svečami, s stiskom roke in pomočjo.

Za kakršnokoli pomoč v naši človeški stiski se zahvaljujemo celotnemu kolektivu Perutnine Ptuj, posebno zahvalo pa namenjamo OOS PP ter našim sodelavcem v PE Reprocenter, Predelava, Transport in Ptujška tiskarna.

Branko ostaja v naših srcih, z njim pa tudi spoznanje o do broti ljudi v našem delovnem okolju!

Žalujemo: ata Franc, mati Marija, sestra Valerija, Zaročenka Valerija Smolinger ter vsi ostali Brankovi najbližji

Inovacije

Komisija za inventivno dejavnost se je sestala 16. novembra in obravnavala poročilo Franca Kolariča o vsebini posvetovanja ob dnevu inovatorjev ter sledeče inovativne predloge.

Marijana Gaiser

Opis predloga: Izboljšava obdelave folije

Smisel izboljšave je olajšava obrezovanja folije. Prej sta rezali dve delavki vsak trak posebej na velik ročni nož, sedaj pa se folija navija na model in se obreže strojno. Avtorica predlaga tudi izdelavo stojala za model.

Alojz Auer

Opis predloga: Večnamenski hidravlični snemalec

Izdelana je bila prevozna, montažna, raztegljiva miza, v kateri je montirana hidravlika. Priključki, s katerimi snamemo in stiskamo vse vrste ležajev na vse vrste motorjev, se lahko menjavajo. Istočasno se stiska navitje v IMP ventilatorju. Tako je dosežena višja kvaliteta montaže in demontaže, saj se ležaji ne poškodujejo, delo pa je opravljenno mnogo hitreje.

Alojz Auer

Opis predloga: Varnostna vezava

Da bi se izognili posledicam kratkih stikov v sistemu stopenjske ventilacije, zaradi katerih se ventilacija ustavi, je avtor omariče predelal tako, da je možno pomožno napajanje ventilatorjev. V slučaju okvare se s preklopom ventilacija preklopi na pomožno napajanje. Tako je možnost zadušitve živali v objektu mnogo manjša.

Franc Malingar

Opis predloga: Popravilo PVC banic za pranje jaje

Namen izboljšave je, povečanje življenjske dobe banice. Banice držijo 50 litrov vode, zato se zaradi prevelike teže pri premikanju obrabi dno. Avtor je banice obdal z dvema železnima palicama tako, da se banica premika po železu. Življenjska doba banice se tako poveča za nekajkrat.

Mihael Zemljič

Opis predloga: Popravilo avtomatskih napajalnikov

Pri lovljenju in pri čiščenju objektov se napajalniki poškodujejo zaradi različnih vzrokov. Ti napajalniki so se metali v stran kot neuporabni. Avtor pa nastale razpoke na napajalniku zalije s silikonskim kitom, tako so uporabni naprej.

Slavko Kaučevič

Opis predloga: Merilna miza
Tovariš Kaučevič je izdelal merilno prevozno mizo, s katero je mogoče izmeriti vse potrebne veličine. V mizo so vgrajeni uni-

verzalni prenosni instrumenti. Miza omogoča hitro in varno delo. V mizo je vgrajena takšna vezava, ki omogoča merjenje vseh veličin na enih vhodnih sponkah. Prednost mize je v tem, da je prenosna in se vozi iz farne na farmo, pridobitev na času, manjša nevarnost pri delu, instrumenti se bolj ohranjajo.

Miran Kekec

Opris predloga: Sprememba smeri vrtenja enofaznih ventilatorjev, ki omogočajo spremembo smeri zračnih tokov.

Na farmah imajo vsa leta težave v poletnih mesecih z visokimi temperaturami v objektih. Pri obstoječem ventiliranju s stropnimi ventilatorji je prišlo ob visokih temperaturah do previsokih temperatur v objektih in tudi ob pomanjkanju kisika, kar se je odražalo v zvišanem poginu in zadušitvah. Tovariš Kekec je v mesecu juliju, ko je bila v objektu najvišja temperatura, prevzal dovod električnega toka tako, da so ventilatorji namesto izsesovali zrak, le tega iz stropa vpihovali in tako je zrak pihal direktno na piščance. Temperatura v objektih se je takoj znižala. Izdelal in vgradil je preklopna stikala, s katerimi lahko brez nevarnosti ventilacijo preusmeriš. Koristnost predloga je v zmanjšanju pogina in boljšem prezračevanju.

Majhen, Kramberger, Irgl

Opis predloga: Popravilo palet.

Navedeni delavci predlagajo, da bi se naj za popravilo palet uporabljal les zabojev opreme za novo klavnico.

Komisija smatra, da so vsi predlogi koristni. Predlogi se bodo posredovali ustreznim strokovnim službam, da bi ocenili koristnost predlogov čim bolj strokovno ter izračunali nadomestilo za ustrezne predloge.

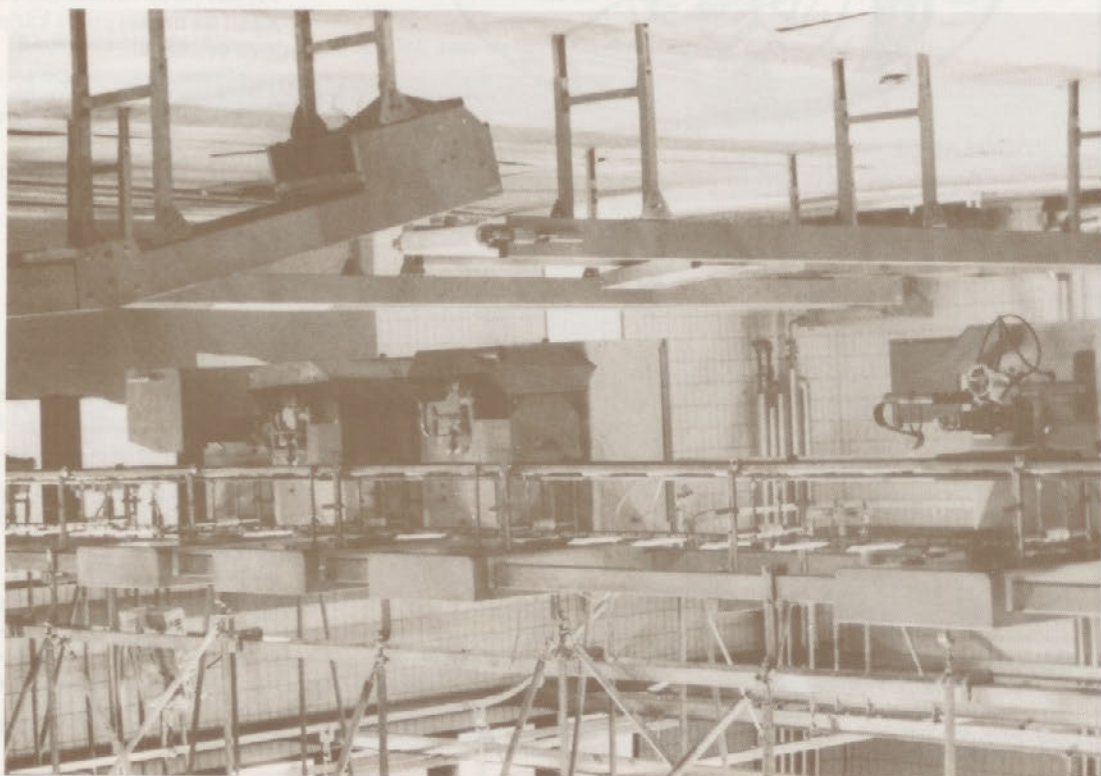
Občni zbor sindikata

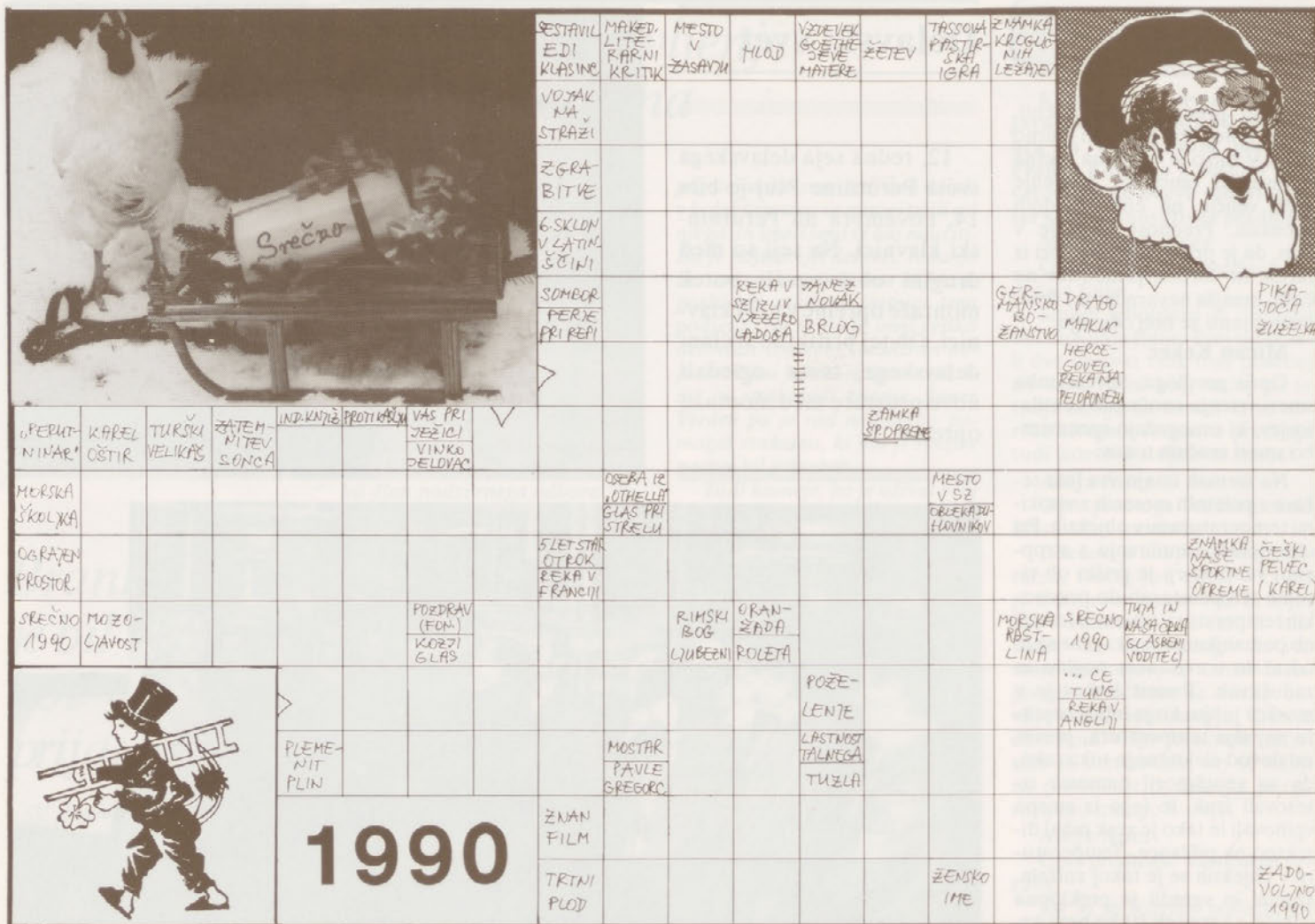
Občni zbor konference sindikata Perutnine Ptuj bo v soboto 13. januarja 1990 ob 16. uri v dvorani Restavracije TGA Kidričevo. Tokrat se bomo prvič zbrali člani iz vseh proizvodnih enot. Prevozi bodo organizirani kot običajno. Podrobnejše informacije boste prejeli pravočasno.

Urednik

Delavski svet

12. redna seja delavskega sveta Perutnine Ptuj je bila 14. novembra na Perutninski klavnici. Na seji so med drugim obravnavali potek montaže opreme v novi klavnici. Ob tej priliki so si člani delavskega sveta ogledali nove prostore med montažo opreme.

PODOBNOST

- Ali veš kakšna je razlika med čebelo in šefom?
- Oba pikata.
- To že, torej nobene. Čebela leta s cveta na cvet, šef pa s stolčka na stolček.

UBOGI DIREKTORJI

- Osební dohodki bodo poslovna tajnost.
- Pa kaj?
- Direktor moje proizvodne enote ne bo smel vedeti koliko sem zaslužil, saj mi bo plačo določil moj obratovodja. S tem se tolažim.

ZAPOZNELA POBUDA

- Veš da bi lahko spremenili naš zaščitni znak zdaj, ko smo sprejemali statut.
- Nič nisi zamudil, saj to urejamo s posebnim pravilnikom. In kaj bi ti spremenil?
- Ja, namesto treh piščančkov bi vstavil štiri in enega petelina.

NADALJUJMO Z USPOSABLJANJEM

- Predlagam, da takoj po usposabljanju za varno delo začnemo z matematiko.
- Zakaj pa to? In še to na stara leta.
- Le kako se boš v treh dneh pritožil na izplačilo OD, če ne veš obrestnega računa in ne boš znal razvozlati nove plačilne liste, sodelavcu pa je ne boš smel pokazati.

PRAVE NA PRAVO MESTO

- Pri nas pa so ženske res emancipirane.
- Kako da ne, saj jih pa kar naprej porivamo v organe, tudi v odbor za pritožbe.

IZDAL SE JE

- Baje so bili tisti, ki so glasovali na referendumu proti sprejemu statuta — podkupljeni.
- Res? Zakaj pa so potem mene izpustili?

MATEMATIKA DRUGAČE

- Veš, da je po novem $67 = 33?$
- Ti pa tvoja matematika!
- Glej vsebino, ne številke!, kajti tisti, ki so iz železne hiše predlagali, so bili tudi proti.

NAUČI SE BRATI

- Pa smo v predelavi le uspeli izoblikovati kokoteke.
- Spet narobe bereš! To so KOKETI in ne kokoteke.

ODMEV — VEDNO ISTI — ISTI

- V sejni sobi na Potrčevi je potrebno ob 85-letnici podjetja sneti rdečo zastavo, jo zamenjati s slovenskim grbom in brisati parolo samoupravljanje.
- Zakaj pa?
- Takšen je bil refren zadnje seje delavskega sveta.

KOKOTEK

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Ptuj, izdaja delavski svet OZD. Glasilo ureja uredniški odbor: Alenka Brglez, Lojze Cajnko — predsednik, Milivoj Cimerman, Stanko Lepej, Janja Toplak, Bojan Vilčnik. Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2500 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno prometnega davka na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska PE Ptujška tiskarna, Ptuj.